

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 533/2014-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. septembra 2014 predbežne prerokoval sťažnosť R. V., zastúpeného advokátkou JUDr. Gabrielou Čechovou, Advokátska kancelária, Štúrova 7, Košice, pre namietané porušenie jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 5 ods. 3 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23 Tpo 32/2014 z 2. júna 2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť R. V. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. júna 2014 doručená sťažnosť R. V. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 5 ods. 3 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 23 Tpo 32/2014 z 2. júna 2014 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie krajského súdu“).

2. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ bol uznesením Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 0 Tp 89/2013 zo 17. októbra 2013 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 2 Tpo 52/2013 z 11. novembra 2013 vzatý do väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. b) a c) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“). V ďalšom okresný súd uznesením sp. zn. 0 Tp 107/2013 zo 6. decembra 2013 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 23 Tpo 56/2013 z 13. decembra 2013 rozhodol o zamietnutí žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby. Proti uzneseniu krajského súdu sp. zn. 23 Tpo 56/2013 z 13. decembra 2013 podal sťažovateľ sťažnosť na ústavnom súde, ktorý svojím uznesením sp. zn. III. ÚS 207/2014 z 13. mája 2014 vyslovil porušenie základných práv sťažovateľa podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy a podľa čl. 5 ods. 3 a 4 dohovoru, zrušil uznesenie krajského súdu sp. zn. 23 Tpo 56/2013 z 13. decembra 2013 a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie vo veci. V ďalšom postupe krajský súd podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku rozhodol svojím uznesením sp. zn. 23 Tpo 32/2014 z 2. júna 2014 o zamietnutí sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 0 Tp 107/2013 zo 6. decembra 2013, ktorým bola zamietnutá jeho žiadosť o prepustenie z väzby. V ostatnom podal sťažovateľ na ústavnom súde sťažnosť.

3. Sťažovateľ proti uzneseniu krajského súdu sp. zn. 23 Tpo 32/2014 z 2. júna 2014 predovšetkým namietal, že *„... je porušením zásady zákonnosti, jeho skutkové a právne závery sú v extrémnom rozpore s princípmi zákonnosti, interpretácia a aplikácia zákonných pojmov je v inom než zákonom ustanoveným a právnickým myslením konsenzuálne akceptovanom význame a je tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, čo má za následok porušenie základného práva a slobody“*.

4. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Krajský súd v Trenčíne v konaní vedenom pod sp. zn. 23 Tpo /32/2014-100 zo dňa 02.06.2014 porušil základné práva... v čl. 17 ods. 2,5 Ústavy SR a právo zaručené v čl.5 ods. 3 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, v konaní vedenom pod sp. zn. 23Tpo/32/2014 zo dňa 02.06.2014 sa zrušuje a zrušujú sa aj uznesenia KS Trenčín, sp. zn.

23Tpo/19/2014-49 zo dňa 25.04.2014, uznesenie KS Trenčín, sp. zn. 23Tpo/18/2014-78 zo dňa 25.04.2014 ako rozhodnutia naväzujúce na zrušené rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23Tpo 56/2013 zo dňa 13.12.2013 Ústavným súdom SR, sp. zn. III. ÚS 207/2014-46 zo dňa 13.05.2014 a majúce v týchto svoj podklad a Krajskému súdu v Trenčíne sa prikazuje, aby... prepustil neodkladne z väzby na slobodu.

Krajský súd Trenčín je povinný zaplatiť náhradu trov konania v sume 284,08 €...

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu

a navrhovaného dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca. Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania. Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

8. Ustanovenie § 20 zákona o ústavnom súde sa v celom rozsahu vzťahuje aj na sťažnosť podľa § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde. Ústavný súd zdôrazňuje, že viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania, ako aj zákonom výslovne požadovanými ďalšími náležitosťami návrhu osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom. Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde).

9. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ prostredníctvom kvalifikovaného zástupcu, ktorý koncipoval aj samotnú sťažnosť podanú ústavnému súde, s návrhom nedoručil aj uznesenie krajského súdu sp. zn. 23 Tpo 32/2014 z 2. júna 2014, proti ktorému sťažnosť smeruje, a to ani v období po doručení sťažnosti ústavnému súde. Nedoručenie rozhodnutia orgánu verejnej moci, v danom prípade napadnutého rozhodnutia krajského súdu, proti ktorému ústavná sťažnosť smeruje, je nesplnením explicitne ustanovenej podmienky konania v zmysle § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

10. V súvislosti s uvedeným nedostatkom (bod 9) ústavný súd pripomína, že tento nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na takýto postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, pričom z doterajšej rozhodovacej činnosti ústavného súdu jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, II. ÚS 309/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010). Ústavný súd v tejto súvislosti už vo svojom uznesení sp. zn. II. ÚS 117/05 z 11. mája 2005 uviedol:

„Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom.“ Aj v súvislosti s tým naďalej zostáva v platnosti zásada „vigilantibus iura scripta sunt“, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

11. Vzhľadom na už uvedené ústavný súd konštatuje, že sťažnosť vykazuje taký nedostatok náležitosti predpísanej zákonom, že nie je možné preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným súdom, a preto ju z uvedeného dôvodu odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. septembra 2014